

Különös helyzetek – tanulságos történetek

A REDŐNYSZEKRÉNY TITKA

Egy forró augusztusi délelőttön Mátyásföld egyik poros utcájába hívott ügyfelem. A családi házak között a nyári vakáció lusta egyhangúságában, a szélesre tárt ablakokból néhol kiszűrődő rádió hangjától kísérve álltam meg a 68. számú ház előtt. Fekete ruhába öltözött idős hölgy nyitott kaput. Azon tűnődtem, hogy milyen melege lehet ebben a minden hőt elnyelő alkonykori egyenruhában. Az épület a hatvanas évek kockaháza: két szoba, konyha, spájz és fürdőszoba. Az ablakok szabvány kapcsolt gerébtokos kivitelűek, belső redőnyszekrényvel.

A szobába lépve furcsa látvány tárult elém: minden berendezési tárgy fehér, lepedőszerű anyaggal volt letakarva!

– A nagy por miatt? – kérdeztem, miközben a létrát az ablak elé helyeztem.

Pillanatnyi csend után az idős hölgy hangos, szinte fuldokló zokogásba kezdett. Zsebkendőjébe temetkezve könnyezett, néhányszor hangosan kifújta az orrát, majd szípigya, szaggatottan, de már feltörő áradatként folyt belőle a keserűség.

– Harmincnegyzet évi boldog házasság után négy hónappal ezelőtt temettem el szegény férjemet – mondta, s közben újból fel-felzokogott.

– Részvétem, és bocsásson meg, hogy feltéptem a sebeit – válaszoltam és közben azon gondolkodtam, miként ússzam meg ezt a helyzetet. A feltolult emlékekből kiderült, hogy az elhunyt csodálatos férj volt: nem dohányzott, nem ivott, nem kártyázott és barátnői sem voltak.

– Ha élne – folytatta az özvegy –, magát sem kellett volna hívnom, mert az áldott ember mindent maga végzett el a ház körül. A redőnyt is rendszeresen megjavította, mestert soha nem hívtam.

Ekkor vettem le a redőnyszekrény szerelőlapját. A régi redőnyszekrények hatalmas üregek, tág teret biztosítanak a nagy helyigényű faredőnyöknek. Kihaszíratlan részeiben sok mindent találtam már az elmúlt 33 év alatt. A bánatos feleség ebben a pillanatban megállt emlékeinek felidézésben.

– Mi az ott a tokban? – kérdezte. Bevallom, meglepődtem, mert bár sok mindent találtam már ilyen helyzetekben, de ez mégiscsak szokatlan volt.

– Az biztos, hogy a redőnynek nem tartozéka – válaszoltam, s közben kezembe vettem a három átlátszó üveg egyikét. Két üveg tele volt, a harmadik félig, amint az a szaglászpróba után kiderült: pálinkával.

Hirtelen mély csend támadt, amiben úgy éreztem, el-

merül az egész világ becsülete. Furcsa gondolatok keringtek, amelyek a megtalált üvegekből mint gonosz szellemek törtek elő, úgy éreztük, mintha elfogyott volna a levegő, nem tudtunk beszélni. A hitet, az élet szépségét, értelmét és a fájdalom elviselésének reményét megfojtó valóságot a redőnyszekrény rejtette, amely most felfedte kegyetlen titkát.

JAVÍTÁS SZENTESTE

Elcsendesedett minden azon a régi karácsony estén, mint minden évben. Gyermekeimmel a karácsonyfa díszítésével foglalatoskodtunk, a lakásban terjengtek az ünnep összehasonlíthatatlan illatai, mindenki készülődött, szinte megállt az élet, hogy hódoljon a békességnek.

Váratlanul megszólalt a telefon, de mintha nem is csengetést, hanem szirénát hallottam volna. Ránéztem az órára: 16 óra 32 perc. Ki lehet az ilyenkor?

Kétségbeesett női hang köszönt, elnézést kért a zavarásért és könyörgött, hogy hallgassam meg. Szinte sértő ilyenkor felhívni valakit ismeretlenül, és úgy éreztem, nem tudok olyat mondani, amit ne éreznék jogosnak, de hát a szeretet ünnepe volt, meg egyébként sem szokásom az ügyfelekkel modortalan hangon beszélni. Jó hangosan, hogy a hívó is meghallja, kikiáltottam a konyhában szorgoskodó feleségemnek: – Lehet, hogy elnéztük a naptárt, mama! Munka van!

– Csak arra kérem, ne tegye le! – könyörgött, majd így folytatta: az 5. kerületben, az Alkotmány utcában lakom, és leszakadt a redőnyöm – mondta.

– Ez talán várhat egy-két napot – válaszoltam.

– Tudom, hogy önök is az ünnepi vacsorára készülnek – folytatta ünnepi ügyfelem. Mi is körbeüljük az asztalt, itt vannak a szüleim és a családom, de ha most nem jön el, akkor ezen a karácsonyon nálunk elmarad a vacsora.

A lakás a 19. században divatos nagy belmagasságú tágas szobákból állt. A legnagyobb a ház sarkán, amelyből egy kőbalusztrádos erkélyre lehetett kilépni. Az erkélyajtó előtt kb. 1,5 méter széles és 3 méter magas faredőny, amely lezuhanva elzárta a kijárást. A redőnyt a hatalmas mérete miatt többszöri próbálkozás után sem tudták megmozdítani. Ez pedig életbe vágó feladatnak tűnt: a karácsonyi vacsora az erkélyen volt!

Hosszú éveken át minden karácsonykor bizsergető izgalmal vettem át ügyfelem szeretetteljes jókívánságait tartalmazó üdvözlő lapját, amelyen köszönettel emlékezett meg a redőnyjavítással megmentett furcsa Szentestére.